

Komentar Evandjelja: Obraćenje

Evandjelje Treće Korizmene
Nedjelje (godina C) i komentar.

Evandjelje (Lk 13, 1-9)

Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori:

"Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici

od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti."

Nato im pripovjedi ovu prispodobu:

"Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražec ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'"

Komentar

Kao što često biva u razgovorima unutar obitelji ili skupine prijatelja, tako i Isus i njegovi učenici razgovaraju o tekućim vijestima. U

ovom odlomku Evandjelja spominju se dva događaja koja su uzrokovala veliku pomutnju u Jeruzalemu: nasilno gušenje pokušaja pobune od strane Pilatovih vojnika, koja je završila brutalnom smrću nekih Galilejaca koji su otišli u Hram prikazati žrtve Gospodinu; te katastrofalnom kolapsu tornja u području Siloama, koji je osamnaest ljudi ostavio zakopanima ispod ruševina (Lk 13, 1-5). Na ulicama su se mogla čuti mnoga različita tumačenja ovih događaja, posebno duboko ukorijenjeno popularno uvjerenje da je ako je netko doživio nesreću, to mora biti zbog toga što je učinio nešto pogrešno, i da ga Bog zbog toga kažnjava.

Isus odmah odbacuje ovo pogrešno viđenje i insistira na tome da nema smisla u ovim katastrofama tražiti krivnju u žrtvama. Ipak, ovi tragični događaji trebaju nas potaknuti da promotrimo vlastiti život. Ljudski

život je krhak, pa čak i ako osoba uživa u dobrom zdravlju, smrt može doći kada je najmanje očekujemo. Oni koji se nikada ne pitaju je li ono što rade ispravno u Božjim očima ili ima li nešto što po tom pitanju mogu promijeniti, mogu se naći iznenađeni događajima u kojima neće imati vremena za reakciju. Iznenadna i neočekivana pojava nasilja, nezgoda ili prirodnih katastrofa snažan je poziv da se probudimo iz budalastog drijemeža života kao da Bog ne postoji i poticaj da se obratimo kako bismo ponovo izgradili svoj život na čvršćim temeljima. Oni koji sa skrušenim srcem koriste sredstva kako bi pobijedili grijeh, uklanjaju žalac iz najozbiljnije posljedice grijeha, vječne smrti, dok u isto vrijeme izgrađuju bolji svijet. Ovo je jedini razborit i odgovoran stav koji nas može pripremiti da se suočimo i s najvećim nedaćama.

Neki su ljudi koji su komentirali ove događaje, osim što su mislili da su žrtve "morali napraviti nešto pogrešno", mogli osjetiti olakšanje videći svoju vlastitu dobru sreću i pomisliti u sebi: "Čini se da ja radim sve ispravno." Nažalost, ova reakcija, iako sasvim ljudska, i danas nastavlja biti prilično česta. Koliko često poznate ličnosti iz svijeta glazbe, filma ili politike, nakon što iznesu prigovore o tome kako svijet ide u krivom pravcu i o svim problemima koje obuhvaćaju društvo, na kraju intervjua kažu "Ne postoji ništa zbog čega bi mi bilo žao!"

Riječi Učitelja moraju nas dovesti do refleksije. Isus nas poziva na promjenu srca, na to da načinimo radikalnu promjenu smjera u kojem ide naš život odbacujući komplikacije sa zlim i licemjernim isprikama kako bismo s odlučnošću slijedili put Evandjelja. Njegovo učenje nije samo za one koji su udaljeni od Boga, sa

nadom da će probuditi reakciju, već, također i prije svega, za one koji ležerno misle: "Ja sam dobar, vjernik sam, čak i prilično dobro prakticiram svoju vjeru." Poredba o neplodnoj smokvi upućena je svima koji se osjećaju ležerno na Gospodnjoj njivi i koji ne uspijevaju dati ploda (Lk 13, 6-9). Kada bi nas Bog danas pozvao k sebi, bismo li išli radosni, s rukama punim plodova koje mu možemo ponuditi? Jesmo li natovareni djelima ljubavi ili nas pak naša sebičnost i manjak velikodušnosti sprječavaju da damo ono što se od nas očekuje?

Čak i ako je naš odgovor slabašan, Bog pokazuje veliko strpljenje: ali ne bismo smjeli dopustiti da neplodnost traje predugo. Vinogradar u prispodobi traži još jednu godinu prije nego što se posiječe smokva, da joj se da još jedna prilika. Ova Korizma može biti ta "dodatna godina" koju nam Bog daje kako

bismo proveli promjenu koju On od nas očekuje. Kao što je papa Franjo rekao, "Nikada nije prekasno za obraćenje, nikad! Sve do posljednjeg trenutka Božje strpljenje nas čeka... Nikada nije prekasno za obraćenje, ali je hitno. Sada je vrijeme! Počnimo danas." [1]

[1] Papa Franjo, *Angelus*, 28. veljače 2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-
evandjelja-obracenje/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandjelja-obracenje/) (8.08.2025.)